

PORTRET

netul "Baker & McKenzie", unul din puținele cabinete cu avocați în toată lumea, mai exact cu 4 600 de colaboratori, în 35 de țări. A urcat toate treptele profesionale : asociată a biroului de avocatură încă din 1987; membră a comitetului executiv mondial din Chicago în 1995; din 1999, președintă a acestui comitet, fiind prima femeie care a ocupat acest post; directoarea unuia din marile cabinete de avocatură. În 2002, Wall Street Journal aprecia că este a 5-a femeie de afaceri din Europa. Sub președinția sa, cabinetul "Baker & McKenzie" și-a crescut cifra de afaceri cu 50 la sută, adică la 1 228 milioane de dolari ! Din 2004 și până la sfârșitul lui 2005, a prezidat comitetul strategic mondial al "Baker & McKenzie". Din 1995 până în 2002, a fost și membră a Center for Strategic and International Studies, devenind copreședintă a centrului , împreună cu Zbigniew Brzezinski. Din aprilie 2005, a făcut parte din consiliul de supraveghere a

multinaționalei ING Group. Remarcată de Jean-Pierre Raffarin, Christine Lagarde părăsește Statele Unite în mai 2005, pentru a începe o carieră politică în Franța. A fost numită ministru delegat al Comerțului exterior,

intrând astfel în cabinetul premierului Dominique de Villepin. La două zile de la investitură, Lagarde declara că se impune reformarea Codului Muncii din Franța, pe care-l consideră „complicat și greoi, constituind o

frână în angajarea oamenilor, ceea ce i-a adus prima admonestare din partea lui Villepin. În urma victoriei lui Nicolas Sarkozy la alegerile prezidențiale, Christine devine ministru al Agriculturii, în guvernul François Fillon. O lună mai târziu, i s-a oferit fotoliul Ministerului Economiei și Finanțelor. Este prima femeie din Franța, dar și din țările G8, care a ocupat o astfel de demnitate. Într-o scrisoare din 2007, Sarkozy i-a cerut să treacă la reforme economice, pentru "a face țara să muncească". Lagarde i-a răspuns astfel: " Ce căi ocolite folosiți pentru a spune un lucru simplu: munca trebuie plătită la valoarea ei. Dar există o obișnuință națională: Franța este o țară care gândește. Nu există vreo ideologie și noi să nu-i facem o teorie. O stabilim în bibliotecă, după care o discutăm pentru deceniile care vin. De aceea aș vrea să vă spun: am pierdut prea mult timp până acum tot gândind; să trecem la acțiune!"

În topul revistei Forbes din

